

18. prosince

Jer 23,5–8

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“ Proto hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy se nebude již říkat: „Živ je Hospodin, který vyvedl Izraelovy syny z egyptské země,“ ale „Živ je Hospodin, který vyvedl a přivedl plémě Izraelova domu ze severní země a ze všech zemí, kam jsem je vyhnal, aby zase bydleli ve své zemi.“

Mt 1,18–24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než začali spolu žít, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „**Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.**“ To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená 'Bůh s námi'! Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii.

Nebojte se!

Kristus nás chce vysvobodit ze strachu! Co je to strach? Strach je naší základní životní situací. Je to projev našeho pudu sebezáchovy. Je to reakce na ohrožení našeho života, odpověď na nebezpečí, ať již domnělé či skutečné. Strach se stává zlem, jež nás ničí, pokud místo toho, aby nás stimuloval k reakci, se stává záminkou k nečinnosti, a tedy úzkostí, jež nás paralyzuje. Pak se neustále všeho bojíme a s rozehvělým srdcem systematicky očekáváme, že se vše obrátí k horšímu. Ježíš nás chce z našich obav vysvobodit a vysvobozuje nás neustále: buď z nás strach snímá, anebo nám pomáhá, abychom ho prožívali novým způsobem, tak, že z něj učiníme milost pro sebe i pro druhé.

Raniero Cantalamessa – Biblické inspirace, KNA 2011

Mnozí z nás jsou duchovně zcela shrbeni, protože s sebou vlečou příšerné množství zavazadel. Vlečou toho s sebou tolik, protože to potřebují kvůli svému egoismu. Musíme se stát dětmi a žít zcela v důvěře v našeho Pána a v odevzdanosti jemu.

Hans Buob – Růst v modlitbě – cesta obrácení, Portál 1985

Abychom uchovali svatost a žili dlouho, potřebujeme: 1. čisté svědomí, to znamená uléhat večer klidně, bez obav vzhledem k věčnosti 2. střídmost v jídle, 3. aktivní činný život a 4. dobrá společnost, a tedy vyhýbat se neřesti a zahálce. *Don Bosco – MB VI,312*

